

ADVIES

**Ontwerp van besluit van de Brusselse
Hoofdstedelijke Regering van [...]
betreffende de forfaitaire schadevergoeding
voor handelszaken die getroffen worden
door een bouwplaats op de openbare weg**

20 september 2018

Aanvragers	Minister Didier Gosuin en Minister Pascal Smet
Aanvraag ontvangen op	25 juli 2018
Aanvraag behandeld door	Commissie Ruimtelijke ordening-Mobiliteit
Aanvraag behandeld op	4 september 2018
Advies uitgebracht door de Plenaire zitting op	20 september 2018

Vooraf

De ordonnantie betreffende de bouwplaatsen op de openbare weg, waarover de Raad in september 2017 werd geraadpleegd (zie advies [A-2017-056-ESR](#)), werd op 18 mei 2018 in het Belgisch Staatsblad gepubliceerd. Deze ordonnantie voorziet een mechanisme van schadevergoeding voor handelaars die door grote bouwplaatsen op de openbare weg getroffen zijn.

Dit ontwerp van besluit voert artikelen 84, 85 en 86 van de ordonnantie aangaande deze schadevergoeding uit. Zo bepaalt dit ontwerp het bedrag van de forfaitaire schadevergoeding, de procedure voor de behandeling van de aanvraagdossiers en de vereffening, alsook de controles.

Advies

1. Algemene beschouwingen

1.1 Terrein van de werf

De Raad stelt vast dat artikel 84, §1 van de ordonnantie voorziet dat « *binnen de limieten van de beschikbare budgettaire kredieten, de Regering een forfaitaire schadevergoeding kan toekennen aan de handelszaken die gelegen zijn binnen het terrein of die gelegen zijn aan het terrein van een werffase van niveau 2, gedefinieerd in artikel 85* ». Welnu, artikel 2 van het ontwerp van besluit bepaalt dat het gaat om « *een forfaitaire schadevergoeding aan de handelszaken die zich situeren aan de voorzijde van het terrein van een werf van niveau 2, onder de in de verordening bedoelde voorwaarden* ». **De Raad** vraagt dat het besluit overeenkomstig de voorschriften van de ordonnantie zou worden opgesteld.

De Raad vraagt zich af hoe de wegen in aanmerking worden genomen die niet toegankelijk zijn voor autoverkeer (bv. voetgangerszones), maar die toch berijdbaar zijn, omdat er bijvoorbeeld tijdsvensters voor leveringen zijn vastgesteld, hulpverleningsvoertuigen erop mogen rijden, ...

1.2 Informatie en communicatie naar de betrokken handelaars toe

Voor **de Raad** is het van belang dat handelaars waarop de forfaitaire schadevergoeding betrekking zou kunnen hebben, zo spoedig mogelijk op de hoogte zouden worden gebracht van deze mogelijkheid dat zij recht hebben op een schadevergoeding, evenals van de procedure die zij moeten volgen om een aanvraagdossier in te dienen. Voor **de Raad** is het niet nodig om te wachten tot de bouwplaats al is begonnen om te communiceren en om informatie te verspreiden. Het doel is ervoor te zorgen dat de handelaar van het akkoord inzake de toekenning van de steun kan genieten wanneer hij deze het meest nodig heeft, d.w.z. vóór aanvang van de werken.

Daarom heeft **de Raad** vragen bij het nut om vóór de aanvang van de bouwplaats van een maximale tijdslimiet in te stellen (artikel 7).

Voor **de Raad** is het immers, bij het lezen van artikel 85 van de ordonnantie « bouwplaatsen op de openbare weg », de uitvoeringsvergunning of de wijzigingsvergunning die verduidelijkt of de bouwplaats al dan niet onder het niveau 2 valt. Bijgevolg zouden handelaars, die zich binnen of aan de voorzijde van het terrein bevinden, vóór de aanvang van de uitvoering van de bouwplaats indien de werf is op het niveau 2 is ingedeeld, ervan op de hoogte moeten worden gebracht dat er binnenkort een bouwplaats van start zal gaan en dat zij in dit kader in aanmerking kunnen komen om van een forfaitaire schadevergoeding te genieten.

1.3 Lijst van de NACE-codes

De Raad vraagt dat bijlage 1, waarin de sectoren worden opgesomd die in het kader van de forfaitaire schadevergoeding worden toegelaten, zou kunnen worden uitgebreid. De huidige lijst is immers beperkend en het is niet vanzelfsprekend om er een logica in terug te vinden. Zo komen ambachtelijke bakkers, ijsbereiders of chocolatiers bijvoorbeeld niet voor in de bijlage bij het ontwerpbesluit (evenals vele andere sectoren, in het bijzonder onder de NACE-codes lager dan 45.113). Een persoon met eenzelfde soort handelszaak in verschillende Gewesten, die door eenzelfde soort bouwplaats wordt getroffen, zou immers in deze gevallen van een schadevergoeding moeten kunnen genieten, waarbij de gewestelijke eigenheden echter worden nageleefd.

Daarnaast had **de Raad** in zijn advies over de ordonnantie inzake bouwplaatsen op de openbare weg ([A-2017-056-ESR](#)) gevraagd dat niet alleen handelaars aanspraak zouden kunnen maken op een schadevergoeding, maar ook meer in het algemeen bepaalde sociaal-culturele actoren zoals culturele centra, kleine bioscopen en theaters, gezien ook zij te lijden hebben onder de overlast die door bouwplaatsen wordt veroorzaakt (minder bezoekers, beperkte toegankelijkheid, ...), die tot een daling van de omzet kunnen leiden. Welnu, **de Raad** stelt vast dat deze actoren niet zijn opgenomen. Hij vestigt de aandacht van de Regering op het feit dat de « Cultuursector » volgens de Strategie 2025 als een economische sector met een veelbelovende toekomst wordt bestempeld.

1.4 Het aantal betrokken bouwplaatsen

De Raad is verbaasd om in de nota aan de Regering te lezen dat het aantal bouwplaatsen waarop de maatregel betrekking heeft, op 140 unieke bouwplaatsen van niveau 2 per jaar wordt geschat. Dit cijfer lijkt hem hoog, gezien een bouwplaats van niveau 2 wordt gedefinieerd als een gecoördineerde bouwplaats waarvan ten minste één fase gedurende ten minste 29 opeenvolgende kalenderdagen het autoverkeer of het openbaar vervoer in ten minste één richting onderbreekt.

Daarom vraagt **de Raad** om een jaarlijkse evaluatie van het aantal betrokken bouwplaatsen, het aantal betrokken handelaars, het aantal vergoede handelaars, ...

2. Artikelsgewijze beschouwingen

2.1 Artikel 7

De Raad vraagt dat het beginsel « only once » zou worden toegepast en aldus zou voorkomen dat handelaars meerdere malen dezelfde gegevens aan het Bestuur zouden moeten bezorgen, alsook gegevens die misschien al in het Osiris-programma beschikbaar zijn.

Wat artikel 7, §1 betreft, vraagt **de Raad** om te verduidelijken of de begunstigde de documenten enkel via elektronische weg naar het Bestuur moet versturen, of dat het ook mogelijk is om deze met de post te versturen.

Wat artikel 7, §2 betreft, vraagt **de Raad** dat ingeval van een verlengde bouwplaats (180 dagen na de datum van ontvangst van de eerste aanvraag tot schadevergoeding), de schadevergoeding automatisch zou worden toegekend aan de begunstigde die een eerste aanvraag heeft ingediend, zonder te wachten totdat hij een nieuwe aanvraag indient.

2.2 Bijlage

De Raad wijst erop dat de titel van de bijlage in de NL versie foutief is, gezien er sprake is van de « uitgesloten sectoren » terwijl er sprake moet zijn van de toegelaten sectoren.

*
*   *